

04.05.

Temat: Staś Tarkowski – rycerz bez skazy

„Dawno, dawno temu, w średnich wiekach, byli tacy rycerze, którzy jeździli po świecie i szukali przygód. Walczyli z olbrzymami i smokami i wiesz? Każdy miał swoją damę, którą opiekował się i której bronił.”

Czy Staś Tarkowski był takim właśnie rycerzem?

1. Przeczytajcie kilka fragmentów, opisujących go.

- „Poprzednio był przekonany, że nie ma takiego położenia, w którym by nie dał sobie rady; poczytywał się za jakiegoś niezwyciężonego junaka i gotów był wyzywać cały świat. Obecnie zaś zrozumiał, że jest małym chłopcem, z którym każdy może zrobić, co zechce — i że oto pędzi wbrew woli na wielbłądzie dlatego tylko, że tego wielbłąda poganiano z tyłu półdziki Sudańczyk. Czuł się tym okropnie upokorzony, a nie widział żadnego sposobu oporu. Musiał przyznać sam przed sobą, że się po prostu boi — i tych ludzi, i tej pustyni, i tego, co ich oboje z Nel może spotkać. Obiecywał jednak szczerze nie tylko jej, ale i sobie, że będzie nad nią czuwał i bronił jej, choćby kosztem własnego życia.”

- „Chłopiec stanął. „Kula między oczy albo po mnie! — pomyślał. — W imię Ojca i Syna!...” A lew podniósł się, przeciągnął grzbiet i zniżył głowę. Wargi poczęły mu się odchylać, brwi nasunęły się na oczy. Ta drobna jakaś istotka ośmieliła się podejść zbyt blisko — więc gotował się do skoku przysiadając, z drganiem ud, na tylnych łapach... Lecz Staś przez jedno mgnienie oka dostrzegł, że muszka sztucera przypada na czoło zwierza, i pociągnął za cyngiel.”

- „Ale — rzekł — jesteście za to u źródła prawdy. Czy chcesz napić się z tego źródła? Nastąpiła chwila milczenia, więc Mahdi sądząc, że chłopiec nie zrozumiał pytania, powtórzył je wyraźniej:

- Czy chcesz przyjąć moją naukę?

Na to Staś ręką, którą trzymał przy piersiach, zrobił nieznacznie znak krzyża świętego, jakby z tonącego okrętu miał skoczyć w odmęt wodny.

- Proroku — rzekł — twojej nauki nie znam, więc gdybym ją przyjął, uczyniłbym to tylko ze strachu jak tchórz i człowiek podły. A czyż zależy ci na tym, by wiarę twoją wyznawali tchórze i ludzie podli?

I tak mówiąc patrzył wciąż wprost w oczy Mahdiego. Uczyniła się taka cisza, że słyszeć była brzęczenie much. Lecz stała się zarazem rzecz nadzwyczajna. Oto Mahdi zmieszał się i na razie nie umiał znaleźć odpowiedzi. Uśmiech zniknął mu z twarzy, na której odbiło się zakłopotanie i niechęć. Wyciągnąwszy rękę wziął tykwę napelnioną wodą z miodem i począł pić, ale widocznie dlatego tylko, by zyskać na czasie i pokryć zmieszanie.

A dzielny chłopak, nieodrodny potomek obrońców chrześcijaństwa, prawa krew zwycięzców spod Chocimia i Wiednia, stał z podniesioną głową czekając wyroku. Na wychudłych, opalonych przez pustynny wichur policzkach wykwitły mu jasne rumieńce,

oczy rozbłysły a ciałem wstrząsnął dreszcz zapалу. „Oto – mówił sobie – wszyscy inni przyjęli jego naukę, a jam nie zaparł się wiary ni duszy.” I lęk przed tym, co mogło i miało nastąpić, przytalił mu się tej chwili w sercu, a natomiast zalała je radość i duma.”

2. Przerysuj tabelę do zeszytu lub wklej.

Cechy	Przykłady
Przedstawienie	Staś miał 14 lat, był Polakiem, urodzonym w Port – Saidzie, synem inżyniera, nazywanym „dzieckiem pustyni”
Wygląd	Wysoki, silny (wyższy i silniejszy od swoich rówieśników)
Umiejętności	Na tle swoich rówieśników wyróżniał się zarówno zręcznością i siłą, jak i zdolnością do łatwego uczenia się, w tym nauki języków obcych. Dobrze jeździł konno, strzelał i pływał oraz znał geografię. Zdawał sobie sprawę ze swych zdolności, zdarzało mu się więc popadać w zarozumiałość.
Cechy charakteru:	<i>Odważny</i> (zabicie lwa, pójście w nocy do nieznanego obozu), <i>troskliwy</i> (chronił Nel podczas całej podróży), <i>inteligentny</i> (wysłał latawcę z prośbą o pomoc, uwolnił Kinga), <i>wierzący</i> (odmówił wiary Mahdiego, nauczył Kalego i Meę wiary chrześcijańskiej), <i>pracowity</i> , <i>nieugięty</i> , <i>cierpliwy</i> , <i>troskliwy</i> , <i>opiekuńczy</i> (w pełni przyjmuje rolę starszego brata, bierze odpowiedzialność za Nel), <i>mądry</i> , <i>rozsądny</i> , <i>przewidujący</i> (doskonale potrafi analizować sytuację i szacować swoje szanse, zdaje sobie sprawę z powagi sytuacji), <i>zachowuje się niczym wprawny myśliwy</i> - doskonale poluje, potrafi bezszelestnie poruszać się w puszczy, <i>przyzwyczajony do niebezpieczeństwa</i> , <i>opanowany</i> , potrafi zachować zimną krew i spokój.